

KAZALO (klikni na pesem)

Mi smo pa Cvenari	3
Zabučale gore.....	4
V dolini tihi	5
Po dekle.....	6
Dekle je po vodo šlo.....	7
Snočkaj sem na vasi bil.....	8
Tam dol' na ravnem polju	9
Rom pom pom	10
Kdor meseca januarja rojen je	11
Kol'kor kapljic, tol'ko let.....	12
Že dolgo nismo pili ga	13
Čebelar	14
En hribček bom kupil	15
Sem deklica mlada, vesela	16
Pri farni cerkvici.....	17
Fuzbal smo špilal'	18
Še kiki'co prodala bom.....	19
Trzinka.....	20
Le vkup, le vkup uboga gmajna!	21
Čebelica Maja.....	22
Matjašek je gujdeka kla.....	23
Kdor vesele pesmi poje.....	24
Fse kar lazi.....	25
Če študent na rajžo gre	26
Zakrivljeno palico v roki	27
Žabe svatbo so imele	28
Moje dekle je še mlado.....	29
Čuk se je oženil.....	30
Tam kjer murke cveto	31
Regiment po cesti gre	32
Jaz pa sem si nekaj zmisлил	33
Povej mi Marina	34

Pod oknom sem stal.....	35
Dekleta pa taka	36
Cucki lajali so name.....	37
Mandarina.....	38
Ti ti moja rožica.....	39
S teboj	40
Nocoj ti bom na okence potrkal.....	41
Daj mi poljub	42
Neskončno zaljubljena	43
Tvoje solze me bolijo.....	44
Ta sosedov Francelj.....	45
Ne prižigaj luči.....	46
Nocoj je ena luštna noč.....	47
Žena me je zapustila	48
Belo obleko si že nosila	49
Nocoj je druga rekla mi.....	50
Ljubim Jožico	51
Ne reci nikdar	52
Rože z domačega vrta	53

Mi smo pa Cvenari

Mi smo pa Cvenari, Cvenari, Cvenari, mi smo pa Cvenari, dobri
lidje!

Pijemo z ejmari, ejmari, ejmari, pijemo z ejmari saj smo vesel!

Kdor hoče biti bit, se mora tu zgasit', ker Cvenari smo vsi na vince
vajeni. Oj vince, oj vince, oj vince rumeno,
oj vince, vince, vince, vince, vince rumeno. Oj planke, oj planke, oj
planke plave vse,

oj planke, planke, planke, planke, planke plave vse.

Mi Cvenari smo res barabe!

Po naših žilah teče šnops madona bog!

Smo vse spožrli, smo vse spotrli, zato zdaj res je pravi šok madona
bog!

Zabučale gore

Zabučale gore, zašumeli lesi,
oj, mladost ti moja, kam odšla si, kje si?

Oj, mladost ti moja, kam si se zgubila? Kakor da bi kamen v vodo
potopila.

Kamen, še ta kamen v vodi se obrne,
le mladost se moja nikdar več ne vrne.
Časi, zlati časi, neužiti klasi! Moja mlada leta niso užila sveta.

V dolini tihi

V dolini tihi je vasica mala,
v večernem mraku vse že mirno spava, le eno okno še odprto je,
na njem slonelo žalostno dekle.

Vse že spava samo mesec sveti, tja na oknu otožnemu dekletu
in jo sprašuje zakaj da še ne spi, zakaj tak grenke solze briše si.

Slavček pel je pel je pesem svojo, jaz tajila sem ljubezen mojo,
al' on odšel je odšel je daleč proč,
zapel zavriskal je v tiho noč.

Po dekle

Lep zares je samski stan, od fantov najbolj spoštovan, ko šteje fant
zadosti let,
se hodi k ljub'ci gret.

Tam je bil že mnogokrat, ne da se več mu vasovat, še preden sam
doma zaspi, takole govori:

Oj, zdaj pa pojdem po dekle, tja daleč pod Gorjance
in jo pripeljem čez gore,
čez tiste dolge klance

Le zanjo bije mi srce, pa za nobeno drugo,
in deklica tam pod goro, mi ženka bo.

Šrango že postavljajo, fantje zbrani za vasjo In pravijo, da draga bo,
za mojo ženkico.

Kaj pa morem jaz za to, plačal bom, čeprav težko,
Saj najlepšo deklico dobil bom za ženo.

Oj, zdaj pa pojdem po dekle...

Dekle je po vodo šlo

Dekle je po vodo šlo na visoke planine.
Dekle je po vodo vodo šlo na visoke planine.

Vodo je zajemala, je ribico zajela.
Vodo je zajemajemala je ribico zajela.

Ribica jo je prosila: oj, pusti me živeti.
Ribica jo je prosiprosila oj pusti me živeti.

Dekle b'la je usmiljena, je ribico spustila.
Dekle b'la je usmiljesmiljena je ribico spustila.

Ribica je zaplavala, je dekle poškropila.
Ribica je zaplavaplavala je dekle poškropila.

Snočkaj sem na vasi bil

Snočkaj sem na vasi bil, na oni stran' potoka, slišal sem prav mili
glas, se moje dekle joka.

Joči se le joči se, saj si sama kriva:
imela s' fanta luštnega, zakaj s'ga zapustila.

Jutri bo v Celovcu s'menj, tja gor ga bom peljala, al' ga bom
zatavšala,
al' ga bom prodala.

Nočem ga zatavšati, pa tudi ne prodati,
zdaj moram tega tupeša nazaj domov peljati.

Prav poceni ga ne dam, težko sem ga dobila, rajši ga domov
peljam, še bolj ga bom ljubila.

Žgančke mu bom kuhala, z ocvirki zabelila,
ko bo tiste dol pobral,
še mlekca bom nalila.

Tam dol' na ravnem polju

Tam dol' na ravnem polju, stoji, stoji en beli grad, tam dol na
ravnem polju stoji en beli grad.

Pod gradom pa špancira en zavber, zavber fantič mlad,
pod gradom pa špancira en zavber fantič mlad.

Skoz okno pa ga gleda ena zavber zavber deklica, skoz okno pa ga
gleda ena zavber deklica.

Oj, fantič pridi k meni, saj sama, sama sem doma,
oj, fantič pridi k meni, saj sama sem doma.

Jaz bi že prišel k tebi, pa se, pa se bojim zaspat,
jaz bi že prišel k tebi, pa se bojim zaspat.

Nič se ne boj zaspati,
saj imam, saj imam petelinčke tri, nič se ne boj zaspati,
saj imam petelinčke tri.

Ta prvi mi zapoje,
ko je ur'ca, ur'ca polnoči, ta prvi mi zapoje,
ko je ur'ca polnoči.

Ta drugi mi zapoje,
ko je ur'ca, ur'ca dve al' tri, ta drugi mi zapoje,
ko je ur'ca dve al' tri.

Ta tretji mi zapoje,
ko se dela, dela beli dan, ta tretji mi zapoje,
ko se dela beli dan.

Petelinčki so zapeli,
a fantič, fantič je zaspal, petelinčki so zapeli,
a fantič je zaspal.

Jaz grem od ljub'ce svoje ves truden, truden in zaspan, jaz grem od
ljub'ce svoje
ves truden in zaspan.

Prešmentana ljubezen, oj, kam, oj, kam me ta pelja,
prešmentanata ljubezen,
oj kam me ta pelja.

Rom pom pom

Rom pom pom, še ne gremo domov! Rom pom pom, še ne gremo
domov! Rom pom pom, še ne gremo domov!
Rom pom pom, živijo!

Jaz, pa ti, pa židana marela.
Jaz, pa ti, pa ti pa jaz pa židana marela.
Jaz, pa ti, pa židana marela. Jaz, pa ti, pa židan parazol.

Jaz gospod, pa ti gospa pa kdo bo vozil šajtrga?
Pa men' je vroč' pa teb' je vroče pa naj jo vozi kdor jo hoče.

Jaz, pa ti, pa židana marela.
Jaz, pa ti, pa židan parazol pom pom.

Kdor meseca januarja rojen je

Kdor meseca januarja rojen je, vstani gor, vstani gor, vstani gor.
Kdor meseca januarja rojen je, vstani gor, vstani gor, vstani gor.

Kdor meseca januarja rojen je, spij ga dol, spij ga dol, spij ga dol.
Kdor meseca januarja rojen je, spij ga dol, spij ga dol, spij ga dol.

Prepomalen je bilo, enega še bo! Miha stora klüka, piti si ne vüpa!

Čaka na povelje, da izpolni želje.

Živijo, živijo Slovenke, živijo Slovenci, živijo!

Kdor meseca februarja rojen je...

Kol'kor kapljic, tol'ko let

Kol'kor kapljic, tol'ko let, Bog nam daj na svet živet.

Živijo, oj živijo, oj živijo na svet.

Tristo kapljic, tristo let, Bog nam daj na svet živet.

Živijo, oj živijo, oj živijo na svet.

Naj bo stara, al pa mlada, vsaka ima fanta rada.

Živijo, oj živijo, oj živijo na svet.

Kdor pa kisko se drži, ta za našo družbo ni.

Živijo, oj živijo, oj živijo na svet.

Kdor pa z nami hoče bit', mora z nami vince pit'.

Živijo, oj živijo, oj živijo na svet.

Že dolgo nismo pili ga

Že dolgo nismo pili ga, pili ga, pili ga,
zato pa danes dajmo ga, dajmo ga, dajmo ga.

Primi, bratec, primi, bratec, kupico,
izprazni jo, povezni jo na mizico!

Primi, bratec, primi, bratec, kupico,
izprazni jo, povezni jo na mizico!

Čebelar

Sonce šlo je za goro, mrak je padel na zemljo, pesem črička sliši se,
k večernem' počitku vabi vse.

V mojem srcu je nemir na jesenski ta večer,
tiho stopim sam čez prag, grem v moj stari čebelnjak.

Kako lepo mi zašumijo, kako lepo mi zadišijo, a v srcu mi spomin
na mlade dni budijo.

Čebelice, čebelice, saj moje ste prijateljice,
pozabi vas nikdar ta stari čebelar.

V mojem srcu je nemir na jesenski ta večer, čriček pesem je odpel,
a meni spomine čas je vzel.

Kako lepo mi zašumijo...

En hribček bom kupil

En hribček bom kupil, bom trte sadil, Prijat'le bom vabil, še sam ga
bom pil.

Sladko vince piti, to me veseli, dobre volje biti svoje žive dni, svoje
žive dni brez vseh skrbi, to me srčno veseli.

Tam gori za hramom en trsek stoji, je z grozdjem obložen, da
komaj drži.
Sladko vince ...

Že čriček prepeva, ne more več spat', v trgatev vелеva, spet
pojdemo brat.
Sladko vince ...

Konjički škrebljejo, ker voz'jo težko, ker vince peljajo, k' je močno
sladko.
Sladko vince ...

Prelepo rumeno kak čisto zlato, le pijmo pošteno to žlahtno blago!

Sladko vince ...

Sem deklica mlada, vesela

Sem deklica mlada, vesela, sem pravo slovensko dekle. Kot slavček
veselo bi pela, da b' daleč razlegalo se.

Tralala, tralala, tralala, tralala, tralala, tralala, tralalala.

Zakaj bi veselo ne pela, zakaj bi vesela ne b'la.
Saj vsak dan krog mojega čela mi sap'ca domača pihlja.

Tralala...

Pri farni cerkvi

Pri farni cerkvi zvonček že zvoni, jaz sem še zmeraj pri svoji
ljubici.

Bo treba vstati, slovo jemati od svoje ljubice zaljubljene.

Pri farni cerkvi zvonček že zvoni, jaz sem še zmeraj pri svoji
ljubici.

Bo treba iti, do mam'ce priti, da me pri očku ne zatožijo.

Pri farni cerkvi zvonček že zvoni, jaz sem še zmeraj pri svoji
ljubici.

Sva se ljubila, ljubezen pila,
tako, da se povedati ne da.

Fuzbal smo špilal'

Fuzbal smo špilal' na cvenskem britofi, na cvenskem britofi, na
cvenskem britofi. Fuzbal smo špilal' na cvenskem britofi, točno ob
polnoči.

Žoga bila je mrtvaška glavica...

Gola bila sta dva majhna grobeka...

Mreža je bila deviška kožica...

Tekmo je sodil najlepši okostnjak...

V голу pa je bil njegov starejši brat...

Gol je zabila faraonška kuharca.....

Tekmo smo zgub'l stoena proti nič...

Še kiki'co prodala bom

Še kiki'co prodala bom, Za sladko vince dala bom.
Ne grem, ne grem, ne grem domov, sem žejna premočno.

Še janjčico prodala bom.... Še čevljičke prodala bom... Še hlačkice
prodala bom...
Še rutico prodala bom...

Trzinka

Trzinka, Trzinka, Trzinka zgodaj vstala, Trzinka, Trzinka, Trzinka
zgodaj vstala, Trzinka, Trzinka, Trzinka zgodaj vstala, svoj'ga ljubčka
čakala.

Na raufenk, na raufenk, na raufenk se je vsedla, (3x)
...svoj'ga ljubčka čakala.

Vso črno, vso črno, vso črno rit je mela (3x)
...svoj'ga ljubčka čakala.

Na kaktus, na kaktus, na kaktus se je usedla (3x)
... svoj'ga ljubčka čakala.

Vso pikčasto, vso pikčasto, vso pikčasto rit je mela (3x)
... svoj'ga ljubčka čakala.

Na torto, na torto, na torto se je usedla (3x)
... svoj'ga ljubčka čakala.

Vso sladko, vso sladko, vso sladko rit je mela (3x)
... svoj'ga ljubčka čakala.

Na žajfo, na žajfo, na žajfo se je usedla (3x)
... svoj'ga ljubčka čakala.

Vso spolzko, vso spolzko, vso spolzko rit je mela (3x)
... svoj'ga ljubčka čakala.

Le vkup, le vkup uboga gmajna!

Le vkup, le vkup, uboga gmajna!
Heja, hejo!

Za staro pravdo zdaj bo drajna.
Heja, hejo!

Zimzelen za klobuk!
Punt naj reši nas tlačanskih muk!

Le vkup, v poslednji boj tlačani!
Heja, hejo!

Sedaj se kmečka gmajna brani!
Heja, hejo!

Puško, meč, kopje v dlan! Za svobodo bije se tlačan!

Iz grajskih kvedrov teče vino, Heja, Hejo!

Zažgali grofu smo graščino, Heja, hejo!

Grad gori, grof beži, vino teče naj, če teče kri!

Čebelica Maja

Nekoč, že dolgo je tega, v deželi, res ne vemo kje, živila je
čebelica,
imela lepo je ime.

Vsi, ki so jo poznali, so ji rekli Maja, mala, zvita in predrzna Maja,
Maja, ki leti, leti
kamorkoli se ji zdi.

Matjašek je gujdeka kla

Zima je bila sneg je fejest ša Matjašek pri brati je gujdeka kla.
A ja ja a ja ja, Matjašek je gujdeka kla.

Liter žganice dedi so spili potlan pa svijo po vesi lovili.
A ja ja a ja ja, Matjašek je gujdeka kla.

Dvakrat al trikrat so se metali potlan pa svijo su v gnojšnici klali.
A ja ja a ja ja, Matjašek je gujdeka kla.

Kožo tri vüre doj so jemali potlan pa svijo po tleh so skotali.
A ja ja a ja ja, Matjašek je gujdeka kla.

Čreva so psi po dvori nosili močki pa z jetrami so se mastili.
A ja ja a ja ja, Matjašek je gujdeka kla.

Dobro so jeli dobro so pili skoro do ponoči se veselili.
A ja ja, juhuhu Matjašek je priša v gatah domu.

Kdor vesele pesmi poje

Kdor vesele pesmi poje, gre po svetu lahkih nog, če mu kdo nastavi
zanko, ga užene v kozji rog.

Jaz pa pojdem in zasejem dobro voljo pri ljudeh,
v eni roki nosim sonce, v drugi roki zlati smeh.

Bistri potok, hitri veter, bele zvezde vrh gora, grejo z mano tja do
konca tega širnega sveta.

Jaz pa pojdem in zasejem dobro voljo pri ljudeh,
v eni roki nosim sonce,
v drugi roki zlati smeh.

Fse kar lazi

Fse kar laze po ten sveti napni vüha zlo, da boš čülo zaj zapeti
pesem visoko!

Tralala, tralala, tralalala lalala, tralala, tralala, tralalalala.

Dere sen jas mali bija, te je lüšno b'lo, kolca sem po hiš' potaka,
varval mačkico.

Tralala...

Dere so cigoni prišli, te je bija joj,
te sen beža kak podgana v hišo al' za gnoj.

Tralala...

Hlače moga sen glodati v šoli seden let, nafča sen se nekej brati
šteti do deset.

Tralala...

Mati so mi nabasali krüha no klobos, oča so me zapelali v Marprog
štrte klos.

Tralala...

Neje fsakši za gospoda, žmeten zlo je vük, deco v šolo phat je
škoda, rojeno za plüg.

Tralala...

Zaj ste čüli poslušalci, kakšen sen jaz ftič,
vüha mon kak stori zofci, samo v glovi nič

Tralala...

Če študent na rajžo gre

Če študent na rajžo gre, jupajdi, jupajda,
dobro pije, dobro je, jupajdijaja, hahaha...

Če študent na rajžo gre, penez nima nič kraj se.
On pa vpraša: Imam s čim? pa si upa prit v Rim.

Krčem strašno se boji, tam bi moral plačati.
Dobre volje je povsod, vsi mu pravijo "gospod".

Res srečnejših ni ljudi,
kakor so študentje ti.

Zakrivljeno palico v roki

Zakrivljeno palico v roki, za trakom pa šopek cvetlic,
kot kralj po planini visoki pohajam za tropom ovčič.

Saj tukaj na sončni višavi, le sam sem, le sam gospodar,
živejem po pameti zdravi, za muhe mi ljudske ni mar.

Nikomur tu nisem na poti, na poti ni meni nikdo;
kdo čisto veselje mi moti, kdo moti življenje mirno?

Nikdar ne zmrači se mi čelo, nikdar ne stemne se oči,
in pojem in ukam veselo, da z gore v goro se glasi.

Ne, palice svoje ovčarske za žezlo kraljevsko ne dam
in rajši kot krone cesarske cvetlice na glavi imam.

Žabe svatbo so imele

Žabe svatbo so imele, zbrane od sosednjih mlak, jedle, pile so in
pele:

rega, rega, reg, kvak, kvak.

Skokica nevesta mlada, ženin bil je dolgokrak, rajala oba sta rada:

rega, rega, reg, kvak, kvak.

Po večerji zavrte se, ko je bil že pozen mrak; rajajo, da vse se trese:

rega, rega, reg, kvak, kvak.

Moje dekle je še mlado

Moje dekle je še mlado, ja, ja. Moje dekle je še mlado, ja, ja. Moje dekle je še mlado, ja, ja, staro komaj šestnajst let, staro komaj šestnajst let.

Še štir' leta jo bom čakal, ja, ja. Še štir' leta jo bom čakal, ja, ja. Še štir' leta jo bom čakal, ja, ja, da bo stara dvajset let, da bo stara dvajset let.

Cela žlahta mi jo brani, ja, ja. Cela žlahta mi jo brani, ja, ja. Cela žlahta mi jo brani, ja, ja, ker je revnega stanu, ker je revnega stanu.

Naj bo revna al' bogata, ja, ja. Naj bo revna al' bogata, ja, ja. Naj bo revna al' bogata, ja, ja, moja je in moja bo, moja je in moja bo.

Čuk se je oženil

Čuk se je oženil, tralala, sova ga je vzela, hopsasa!

Čuk sedi na veji, tralala, sova na vereji, hopsasa!

Sova čuku miga, tralala, dajva se, vzemiva, hopsasa!

Čuk pa sovo vpraša, tralala, kol'ko dota znaša, hopsasa!

Eno bučo vina, tralala, en'ga petelina, hopsasa!

Vino bova spila, tralala,
bučo pa razbila, hopsasa!

Tam kjer murke cveto

Tam kjer murke cveto, tam kjer prički pojo
v lepi dragi.

Tam kjer encijan plav ves prešerno bahav nežno vabi.

V to dolino zeleno me vleče tako kot v nobeno.
V njej avrikelj prijazno pozdravlja me s srajčko rumeno.

A vrh strme pečine grad Kamen obuja spomine.
Spomni Pegama se, se smehlja in si misli vse mine.

Ti dolina zelena, s krvjo prepojena predraga,
te vedno bom ljubil, nikoli pozabil ne bom.

Regiment po cesti gre

Regiment po cesti gre. Zraven pa moj fantič je.

Pa moj fantič se izmed vseh spozna, zelen, zelen, zelen pušeljc ima.

Dala mu je belega, iz srca veselega.

Pa le naj ga ima, pa le naj ga ima, saj mu ga je dala ljubica.

Dala mu je rdečega, iz srca ljubečega. Pa le naj ga ima...

Dala mu je plavega, iz srca ta pravega. Pa le naj ga ima...

Dala mu je sivega, iz srca ta lažnivega.

Pa le naj ga ima...

Jaz pa sem si nekaj zmisлил

Jaz pa sem si nekaj zmisлил in naredil bom ta špas, in naredil, in
naredil,
in naredil bom ta špas.

Drev', ko bodo mam'ca spali, jaz pa pojdem k ljub'ci v vas, jaz pa
pojdem, jaz pa pojdem, jaz pa pojdem k ljub'ci v vas.

Prav narahlo bom potrkal, da se mam'ca ne zbude,
da se mam'ca, da se mam'ca,
da se mam'ca ne zbude.

Povej mi Marina

(Don Juan)

Skupaj sva rasla med boki v predmestju, skupaj odkrivala svet.
skupaj iskala življenjsko sva cesto po vseh zaprašenih poteh.

Vedela si da skrivaj sem te ljubil vedela si za vse to
z leti otroškimi sem te izgubil ko rekla si več me ne bo.

Povej mi Marina zakaj ne poznaš me več povej Marina zakaj
umikaš pogled,

v imenu moje in tvoje mladosti povej mi zakaj.

Povej mi Marina zakaj ne poznaš me več povej Marina zakaj
umikaš pogled,

v imenu moje in tvoje mladosti

Pod oknom sem stal

(Don Juan)

Sijala srebrna je luna vso noč.
A zjutraj odšel sem domov vriskajoč.
Nihče ni izvedel odkod sem prišel.
Nihče ni izvedel kaj v srcu sem imel.

Pod oknom sem stal in bil sem vesel.

Najlepše na vasi pesmi sem pel.

Pod oknom sem stal ko rekla mi je, da mi poklonila bo svoje srce.

Dekleta pa taka

(Don Juan)

Dekleta pa taka, prav vsa ste enaka, našminkana, s fejest frizuro,
pod njo pa skrivate pokvarjeno naturo.

Ste lepa, prevzetna, vesela, prijetna, in veste, kaj moškimi paše, a
polne nevarnih pasti, jaz vem, so igre te vaše.

Ajajajaj, prepozno boš to spoznala, da s šminko, frizuro in nežno
roko ti mene ne boš golj'fala.

(2x)

Ne kuhaš, ne šivaš, nerada pomivaš, o, vse to lepo se sliši,
in praviš to zame ni, sta očka in mam'ca pri hiši.

Bi rada plesala, se s fanti igrala, ponoči domov hodila, nekoč pa
bogatega bi rada moža dobila.

Ajajajaj, prepozno boš to spoznala, da s šminko, frizuro in nežno
roko ti mene ne boš golj'fala.

(2x)

Cucki lajali so name

(Don Juan)

Cucki lajali so name, ko ob plotu sem kozlal, celo plačo in prihranke
za pijačo sem ji dal.

Se lepo mi je smejala, ko ob šanku sem ga sral, se ji bluza je majala,
pa sem za pijačo dal.

Najlepše so kelnarce, vsak pijanec ve, ko z ritko miga in ga dviga,
prav lepo mi je.

(2x)

Tisoč je stvari na svetu, da za njih se splača umret, meni ena je
najlepša, da totalka sem zadet.

Naj doma se baba dere, naj solit se gre ves svet, jutri zjutraj moja
Ančka natočila ga bo spet.

Najlepše so kelnarce, vsak pijanec ve, ko z ritko miga in ga dviga,
prav lepo mi je.

(2x)

Cucki lajali so name, ko ob plotu sem kozlal, celo plačo in prihranke
za pijačo sem ji dal.

Se lepo mi je smejala, ko ob šanku sem ga sral, se ji bluza je majala,
pa sem za pijačo dal.

Najlepše so kelnarce, vsak pijanec ve, ko z ritko miga in ga dviga,
prav lepo mi je.

(2x)

Mandarina

(Don Juan)

Še danes pomnim tisto majhno kraško vas, kjer se bil kot muzikant,
še danes pomnim tisti čas.

Bilo je pesmi in zabave, bil je krasen dan, a po žilah se pretakal
naših kraški je teran.

Zagledal sem jo samo, daleč proč od vseh, ko sedela je ob plotu z
belo rožo v laseh. Pristopil sem in vprašal jo, kako ji je ime, a mi
rekla ni ničesar, le nasmehnila se je.

Mandarina, nanjo mislim še, Mandarina, jo še ljubim le. Mandarina
dal sem ji ime Mandarina moje bo dekle. (2x)

Ko sem odhajal, rekla je, naj pomnim jo, in s solzami v očeh, da
večno me ljubila bo. In na koncu mi je dala vroč poljub v slovo, od
takrat, kjerkoli hodim, v srcu nosim samo njo.

Mandarina, nanjo mislim še, Mandarina, jo še ljubim le. Mandarina
dal sem ji ime Mandarina moje bo dekle. (2x)

Mandarina moja bo.

Ti ti moja rožica

(Modrijani)

Kakor pozni cvet poletja, v vrtu mojem vsa dehtiš.
Sredi pisanega cvetja od mlajših se mi lepša zdiš.

Rad utrgal bi te nežno, ti roža moja vročih sanj. Za ljubezen s tabo
bežno srce gori mi noč in dan.

Ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti moja rožica, kraljica mojega, si srca mladega.
Ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti moja rožica, na pragu zrelih let, najlepši cvet.

Kakor pozni cvet uvene, iztekel se nekoč bo čas. Ne bi rad, da ti
brez mene, postara se telo, obraz.

Preden konec bo vročine, utrgam ta dehteči cvet. Prej ko mu
lepota mine,
bo zame z njim čaroben svet.

Ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti moja rožica, kraljica mojega, si srca mladega.
Ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti moja rožica, na pragu zrelih let, najlepši cvet.

S teboj

(Modrijani)

Zvečer ko narava se vsa umiri in že k počitku odhaja se iz daljave
napev oglasi naju povabi v goste.

S teboj napotim se v toplo poletno noč,
s teboj z roko v roki odidem na ples pojoč,
s teboj rad bi rajal do jutra in pesmi pel,
s teboj kot nikoli doslej iz srca vesel.

Pleši in vrti se z mano nocoj prvi plesalec sem tvoj.
Pleši in vrti se z mano nocoj prvi plesalec sem tvoj.

S teboj napotim se v toplo poletno noč,
s teboj z roko v roki odidem na ples pojoč,
s teboj rad bi rajal do jutra in pesmi pel,
s teboj kot nikoli doslej iz srca vesel.

Nocoj ti bom na okence potrkal

(Modrijani)

Bil je en sam pogled, a v srcu mojem si zbudila vihar, ko sem srečal
te spet, sem vedel, da te ne pozabim nikdar.

Bil je lep sončen dan, ti pa prišla si kot podoba iz sanj, upal sem in
verjel, nekega dne te bom objel.

Nocoj ti bom na okence potrkal, ko ur'ca polnoč bo, ker sem dovolj
ti že na dušo pihal, bi rad poljub za to.

Nocoj ti bom na okence potrkal in če lučka se prižge, bom vedel, da
odslej morda ti moje boš dekle.

Nocoj ti bom na okence potrkal in če lučka se prižge, bom vedel, da
odslej morda ti moje boš dekle.

Čakal sem, a zaman, večere vse preživljal žalosten, sam, hodil sem
za teboj, da ti ukradel kdaj nasmešek bi tvoj.

In nekoč vprašal sem, če na pijačo te povabiti smem, zdaj pa padel
je mrak, storil usoden bom korak.
Nocoj ti bom na okence potrkal...

Daj mi poljub

(Modrijani)

Silvestrska noč v eni od koč, čakali smo polnoč v družbi pojoč,
veselje in smeh, snežinke v laseh, odsev ognjemeta v tvojih očeh.

Si rekla tedaj le meni skrivaj, besede čarobne jih pomnim še zdaj,
sem vzel jih zares, nasmeh do ušes, jih nesel s seboj bom tja gor do
nebes.

Daj, daj, daj mi poljub pa ti vrnem ga nazaj, daj, daj, daj mi poljub
pa ti vrnem ga in roko mi podaj, daj, daj mi poljub pa ti vrnem ga
nazaj, daj, daj, daj mi poljub pa ti vrnem ga in roko mi podaj.

Se zjutraj zbudim, nasmeh se držim, po glavi podi se prelepi
spomin, veselje in smeh, snežinke v laseh, odsev ognjemeta v
tvojih očeh.

Si rekla tedaj le meni skrivaj, besede čarobne jih pomnim še zdaj,
sem vzel jih zares, nasmeh do ušes, jih nesel s seboj bom tja gor do
nebes.

Daj, daj, daj mi poljub...

Zdaj leta teko, kot nikdar tako, in čakam da spet si podava roko,
te stisnem v objem, še predno spet grem, predaleč od tebe pojoč
ta refren:

Daj, daj, daj mi poljub...

Neskončno zaljubljena

(Modrijani)

Pomladni veter je zavel preko gozdov, poljan, od sreče sem dekle
objel, moja boš ljubica, a Božja roka to stori, vigred čez noč beži,
cvetje mlado se kot mladost poslovi.

Neskončno zaljubljena sanjarija sva midva, da sreča se najina nikoli
ne konča.

Morda se še srečava za obzorjem tega sveta, kjer večna ljubezen le
svoj pravi dom ima.

Jesenski veter zdaj podi listje čez stari hram in sneg zametel bo
poti, spet na večer bom sam.

Me drobna lučka spomnila najinih bo želja, biti skupaj, ko sva še
mlada bila.

Neskončno zaljubljena sanjarija sva midva, da sreča se najina nikoli
ne konča.

Morda se še srečava za obzorjem tega sveta, kjer večna ljubezen le
svoj pravi dom ima, kjer večna ljubezen le svoj pravi dom ima, dom
ima.

Tvoje solze me bolijo

(Modrijani)

Tvoje solze me bolijo, zakaj le skrivaš jih pred mano?
Daj povej mi, razodeni, izpovej, vse lažje ti bo.

Zakaj nocoj tako si žalostna, le zakaj z dlanmi prekrivaš obraz? Kaj
le storil sem ti, da tako boli, daj povej mi, poglej me v oči.

Zakaj nocoj je žalosten nasmeh, nič ne rečeš, tiha si, brez besed.
Rad bi vedel, povej, rad bi razumel, veš, nikoli ne bi te prizadel.

Tvoje solze me bolijo, zakaj le skrivaš jih pred mano?
Daj povej mi, razodeni, izpovej, vse lažje ti bo.

Zakaj nocoj je žalosten nasmeh, nič ne rečeš, tiha si, brez besed.
Rad bi vedel, povej, rad bi razumel, veš, nikoli ne bi te prizadel.

Tvoje solze me bolijo, zakaj le skrivaš jih pred mano?
Daj povej mi, razodeni, izpovej, vse lažje ti bo...

Ta sosedov Francelj

(Ansambel Lojzeta Slaka)

Ta sosedov Francelj, pa bil zaljubljen je. Brhka mlada Urška, mu
vnela je srce. Pozno v temni noči, ko vse že sladko spi, Francelj naš
pa z lojtro, pod okence hiti.

K zidu jo prisloni, se k okencu povzpne. Ko pokliče urško, se
mamca oglasi: Kaj ti je neroda, da nam miru ne daš?
Hitro proč se spravi, dokler še čas imaš.

Tam za voglom sultan, prav jezno zarenči Vasovalec pozni, se v
temno noč zgubi.
Še lojtrco pozabi, užaljenu France, pod okencem ostala, do belega
je dne. Še lojtrco pozabi, užaljenu France, pod okencem ostala, do
belega je dne.

Ne prižigaj luči

(Ansambel Lojzeta Slaka)

Ne prižigaj luči, naj zablešem v temi stari valček s teboj nocoj.

Nič besed treba ni, naj srce govori, kaj čutilo je dolge dni.

Zableši z menoj ta valček in k meni se nežno privij, le najin naj bo trenutek, ko v sreči srce gori.

Glasba, noč, jaz in ti, nič besed treba ni, čas ustavil se je za naju.

Ne prižigaj luči, naj zablešem v temi stari valček s teboj nocoj.

Zableši z menoj ta valček in k meni se nežno privij, le najin naj bo trenutek, ko v sreči srce gori.

Le najin naj bo trenutek, ko v sreči srce gori.

Nocoj je ena luštna noč

(Korado in Brendi)

Nocoj je ena luštna noč ker mesec sveti celo noč. Ker mesec sveti
celo noč zaspati mi ni mogoč.

Čez tri gore, čez tri vode
čez tri zelene travnike
/jaz hodim k svoji ljub'ci v vas zavriskam, zapojem naglas./ 2x

Saj hodi, hodi res za njo kakor meglica za vodo. Je strgal nove
čevljuje zdaj bo pa še svoje noge.

Po vasi ljubček prižvižglja in znamenje navadno da.
/Zavriska, da razgrinja se zapoje, da razlega se./ 2x

Odpret mi ljubica hiti me v svetlo kamrico spusti.
Pritiska me na srčece poljublja na ličece.

A ko podnevi sreča ga ga nič ne vidi, ne pozna.
/Saj treba vedet' ni ljudem kar znano je tihim nočem./ 2x
Nocoj je ena luštna noč...

Žena me je zapustila

(Korado in Brendi)

Žena me je zapustila. Z drugo me je dobila. Zdaj nimam nobene, ki
žrla bi mene, za vedno se je odselila.

(2x)

Prijatelji moji naj bo
ta pesem nocoj le za njo.
Ki me je ujela za sebe vzela,
ki z njo mi bilo je hudo

Bila je moj angel in vrag. Hudič, ki se bal ga je vsak.
Odšla je za vedno, jokati ni vredno, nazdravimo zdaj sem junak

Žena me je zapustila. Z drugo me je dobila. Zdaj nimam nobene, ki
žrla bi mene, za vedno se je odselila.

(2x)

Belo obleko si že nosila

(Ansambel Svetlin)

Sonce posije za naju, in cvetje posuje se v maju, na najine poti na
ceste radosti.

Zlati so tvoji prameni, kot listje preproga jeseni. dišiš po pravljici
poletnih noči.

Če bi lahko pozabila, če enkrat lahko bi ljubila iz vsega me srca,
presrečna bi bila.

Misel je vedno med nama, nikdar ne ostaneva sama.
Kot senca vije vse, objema srce.

Belo obleko si že nosila, jaz te takrat še nisem poznal. Z drugim
življenje ti si delila, jaz pa sem taval in te iskal. Belo obleko si že
nosila, gledaš me zdaj s solzami v očeh.

Vedno pred svetom me boš tajila, ker je ljubezen najina greh.

Če bi lahko pozabila, če enkrat lahko bi ljubila iz vsega me srca,
presrečna bi bila.

Misel je vedno med nama, nikdar ne ostaneva sama.
Kot senca vije vse, objema srce.

Belo obleko si že nosila, jaz te takrat še nisem poznal. Z drugim
življenje ti si delila, jaz pa sem taval in te iskal. Belo obleko si že
nosila, gledaš me zdaj s solzami v očeh.

Vedno pred svetom me boš tajila, ker je ljubezen najina greh.

Vedno pred svetom me boš tajila, ker je ljubezen najina greh.

Nocoj je druga rekla mi

(Mladi Dolenjci)

Če dolgo boš izbirala, zala deklica, fantov štela več ne boš, ostala
brez moža. Sem dolgo hodil za teboj in verjel ti vse,
zdaj sem končno le spoznal, da ne ljubiš me.

Nocoj je druga rekla mi tiste tri besede, ki sem jih zaman želel
slišati od tebe. Nocoj je druga rekla mi, da ima me rada.
Vem, da bom te prebolel, z jutrom boš odšla.

Če dolgo boš izbirala. zala deklica, bo lepota kar čez noč naskrivaj
odšla. Igrala se z ljubeznijo takrat več ne boš.
Fantje ne pozabijo okenca brez rož.

Nocoj je druga rekla mi tiste tri besede, ki sem jih zaman želel
slišati od tebe. Nocoj je druga rekla mi, da ima me rada.
Vem, da bom te prebolel, z jutrom boš odšla. Vem, da bom te
prebolel z jutrom boš odšla.

Ljubim Jožico

(Ansambel Donačka)

V hišici, kraj vasi, lepa deklica živi,
njen obraz je kakor sonček, kakor Slavček poje si. Ko zvečer pade
mrak, k njej usmerim svoj korak, k oknu lojter'co prislonim in
narahlo dam ji znak.

Ljubim, ljubim jo, ljubim lepo Jožico, njo bom ljubil, njo bom snubil,
pred oltar popeljal jo.

Ljubim, ljubim jo, ljubim lepo Jožico, njo bom ljubil, njo bom snubil,
pred oltar popeljal jo.

Okence se odpre, moje jo oko uzre, srček moj pa zatrepeče ko
pogleda milo me. Naj mi Bog, odpusti, kar to noč sem storil ji,
vendar mi je obljubila, da odslej bom njen vse dni.

Ljubim, ljubim jo, ljubim lepo Jožico, njo bom ljubil, njo bom snubil,
pred oltar popeljal jo.

Ljubim, ljubim jo, ljubim lepo Jožico,
njo bom ljubil, njo bom snubil, pred oltar popeljal jo.

Ne reci nikdar

(Slapovi)

Bilo je v maju, ko sem ti prstan dal, morda te takrat premalo sem
poznal, a moje se srce zaljubilo je,
hotelo je imeti to dekle.

Že dolga leta sedaj za nama so, vem, da bilo ti večkrat je hudo, le
sreče ni bilo za naju dva, premlada za ljubezen sva bila.

Ne reci nikdar, da nisi ljubila me, ne reci nikdar, da vse so le sanje
bile,
le to si želim, da z mano živela bi, rad bi verjel, vsaj to naj ostane
mi.

Ljubiti nekoga je kot v pravljici, a pravljica le v knjigi še živi,
naj naju vila za vedno ponese tja, saj prava je ljubezen tam doma.

Ne reci nikdar, da nisi ljubila me, ne reci nikdar, da vse so le sanje
bile,
le to si želim, da z mano živela bi, rad bi verjel, vsaj to naj ostane
mi,
rad bi verjel, vsaj to naj ostane mi.

Rože z domačega vrta

(Slapovi)

Dolgo smo skupaj živeli, iskreno se radi imeli, potlej od nas si odšla,
v mestu si srečo našla.

Naša velika družina
se vedno te rada spominja, še lepše tedaj se nam zdi, ko s tabo se
srečamo vsi.

Rože z domačega vrta smo ti prinesli v spomin, naj cvet na srce ti
potrka, in lepe občutke zbudi.

Rože z domačega vrta v sobi naj tvoji dišé, sredi zveznega prta
začutila boš naše srce.

Vsakdo se redko oglašá, saj vedno premalo je časa, življenje vsem
hitro beži,
skoz prste nam mnogo spolzi.

Komaj bilo je poletje, osulo se lepo je cvetje,
a vendar smo v mislih s teboj, naj boža te cvetja opoj.

Rože z domačega vrta...